

NADRO (7) *sb n*

a oraz o jasne (w tym w a 1 r. błędne znakowanie).

sg *A nadro* (1). \diamond *pl A nadra* (3). \diamond *I nadry* (2). \diamond *L nadr(a)ch* (1).

Sł stp: nadra, Cn notuje, Linde XVI i XVIII w.

Miejsce pod ubraniem na piersi, pazucha, zanadrze; sinus Mącz, Cn (7) : Która ma te obyczaje Wnadra zgląda, w zadz lie śkrobie Wargi gryzie, okiem łrzyże GlabGad P8.

Szereg: »nadro abo zanadrze« (1): vmárł żebrák i doniesion ieft od Angiołów na łono (marg) w nádno abo w zanadrze (-) Abrahamowé [in sinum Abrahae] MurzNT Luc 16/22.

Wyrażenia przyimkowe: »za nadra« (2):

~ *Zwrot: »ręce za nadra kłaść, włożyć« = insertare manum in sinum Mącz [szyk zmienny] (1:1): Mącz 388b; Włoży zá nádrá ręce/ ręce nierobotne. KlonWor 34. ~*

»za nadry« (2):

~ *Zwroty: »za nadry nosić« (1): In sinu gerere, Zanadri nościć. Mącz I44d.*

»rękę za nadry mieć« (1): Manum habere sub pallio, Rękę zá nádry mieć/ To yeft leniwie á gnuńnie lie śpráwować. Mącz 209a.~

»w nadrach« (1):

~ *Zwrot: »w nadrach nosić« (1): vkradli thesz przinym myędzy moŧhi waczek zamśchovy zokna, Alye ym gi zaŧzye wydartho y zeznall na ŧzrodcze, kthore w nadrach then tho Valenti za nymy nyoŧl LibMal 1547/125v. ~*

Synonim: pazucha.